

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

První svaté přijímání v Dolním Benešově 29. 5.

První svaté přijímání v Zábřehu 22. 5.

Červen 2022

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V DOLNÍM BENEŠOVĚ 29. KVĚTNA

SLŮVKO FARÁŘE

HNOJIŠTĚ

Nedělníček z prosince 2012 obsahoval mimo jiné fotografie, na které je zachycen duchovní správce farnosti Dolní Benešov, jak stojí v hnojišti a nakládá do koleček chlévskou mrvu neboli hnůj. Byl totiž pomoci rodině s podzimním rytím zahrad. Nejdříve začal rýt, ale po nějaké chvíli mu mladší bratr rázně řekl: „Ty, nech toho a běž radši vozit hnůj!“ No nic, tak jsem šel vozit hnůj. Nakonec hnůj je tak potřebný pro půdu, že jsem se jeho nakládáním a vožením na zahradu, vlastně podílel na kvalitě budoucí úrody. Jako chlapec jsem trávil docela dost času na dvoře našeho bydliště, dále na dvoře naší babičky a dalších příbuzných, a tam všude vždycky hnojiště bylo. V některých pak bylo místo, kde byla mrva odházena a dala se tam třeba do kbelíku nabrat močůvka. Vždycky jsem si říkal, že tam bych nechtěl spadnout, protože bych měl třeba v kapse bonbon nebo kousek klobásky – a co pak s tímto proviantem, když získal jinou chuť a vůni?

Poté, co jsem se stal z božího dopuštění a vzkládáním rukou arcibiskupa knězem, už jsem se na farách a farních dvorech s hnojištěm nesetkával, protože byla většinou zasypána nebo jinak zlikvidována. A také jsem neměl důvod hnojiště hledat, protože bez dobytka – k čemu hnojiště? Posun nastával samozřejmě i v tom, že kdysi projít dvůr v rodišti znamenalo skoro jistotu, že někde lehce šlápnete třeba do kuřince a nic moc to s vámi neudělá (trošku si ponadáváte), kdežto dnes šlápnout do toho, co z domácích zvířat či nedomácích tzv. mazlíčků nějak vypadne nebo opustí jejich trupy, to je jako katastrofa. Vyčítáte si, že jste se zrovna nedívali na cestu nebo chodník nebo dvůr, obviňujete ostatní, že jsou hrozní nebo alespoň nezodpovědní a sečteno podtrženo – nejste v pohodě.

Na farním dvoře v Dolním Benešově bylo hnojiště za hospodářskou budovou, ze které dnes, díky pracovitosti mnohých v minulosti, je Farní sál, sociálky, úklidové zázemí atd. Nad bývalým hnojištěm stojí pergola. A právě tu si vyhlédli moji noví sousedé – holubi – aby tam nacházeli pokojné útočiště, aby tak prožívali svá krátká nebo delší setkání a zároveň aby po sobě zanechávali (nevědomky, jsou to přece zvířata) vždy novou stopu z holubinců, tedy z vlastního trusu. Přiznávám, že velkou radost mi to nedělá. Sice mám nové příležitosti si procvičovat např. krční páteř a klouby dolním končetin, když před usednutím do auta kontroluji podrážky bot, abych kousíček z holuba nevezl s sebou ve voze, nebo když utírám z karoserie čerstvý nebo už lehce starý holubí exkrement, je to také příležitost k procvičování trpělivosti... Nevím, zda v tom obstojím, narážím na své osobnostní limity, o kterých jsem možná ani nevěděl.

Možná mi holubi chtějí pouze naznačit, že jejich přirozená potřeba se odehrává na místě, kde kdysi bylo dlouhá léta hnojiště, takže proč si ztěžuju? Nevím.

Ale jedno vím, a sice že apoštol Pavel píše ve svých listech: „Snášejte se navzájem v lásce!“ Nejsm si jistý, zda myslí snášení mezi lidmi a holuby, spíše to asi myslí mezi lidmi (bratry a sestrami) navzájem. Stále je tedy čemu se učit.

PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady *RKF Dolní Benešov ze dne 26. 05. 2022*

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Pavel Burian, Jan Harazim, Marie Babíková, Otmar Diehel, Jan Adamík, Monika Hudeczková. Omluven – Martin Chřibek. Hosté: V. Teper – stavební technik děkanátu Hlučín.

přivítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba

od 1.4.2022 probíhá 2.etapa obnovy –**Nové dveře a repase dveří kostela sv. Martina v Dolním Benešově**. Nové dveře se již vyrábějí a po slavnosti Božího Těla budou postupně vyměňovány. Předpokládaná cena je cca 670 tis. Kč, vzhledem k postupné výměně nebude nutné kostel uzavírat a měl by být dle situace pouze v omezeném provozu.

V.Teper (stavební technik) informoval farní radu o možnostech postupu v další etapě obnovy – restaurování plastických štuk. Dle jeho informace se jedná o unikátní renesanční štuky, které jsou několikrát přemalovány a je potřeba je nechat odborně restaurovat. Odhadovaná cena se pohybuje okolo 2,5 -3 milionů korun. Farní rada odsouhlasila vypracování restaurátorských záměrů odbornou firmou. Tyto záměry by bylo možné použít při žádostech o dotace, protože finanční náklady budou velmi vysoké a farnost sama finančně opravu neutáhne.

Opravy fasády v presbytáři kostela sv. Urbana v Zábřehu bude provedena svépomocí.

Letošní výročí 210 let od narození Cypriána Lelka, kromě možnosti se zúčastnit zádušní mše v neděli 23.10. v 10:00 bude také farníkům nabídnuta možnost poutě do Wódki, termín bude ještě upřesněn.

Pro finanční prostředky vybrané v rámci postní almužny formou Postniček zatím nebyl vybrán účel, který by byl podpořen, zatím vyčkáme.

Tradiční červenová akce fotbal kněží s muži z Kolovratu se neuskuteční, naopak Šípková slavnost by proběhnout měla, termín bude upřesněn.

V průběhu června bude zahájeno přihlašování k svátosti biřmování na webových stránkách farnosti. Samotná slavnost by měla proběhnout v příštím roce.

V Dol. Benešově 26. 5. 2022 Zapsala: Monika Hudeczková, upravil PKF

Nový apoštolský nuncius v ČR Jude Thaddeus Okolo

Novým apoštolským nunciem v Česku se stal arcibiskup Jude Thaddeus Okolo, který se narodil v severonigerijském státě Kano. Po jmenování papežem Františkem jeho jméno 1. 5. 2022 v poledne oznámilo tiskové středisko Vatikánu, sdělila ČTK Česká biskupská konference.

Papežský nuncius zastupuje v Česku Vatikán. Pětašedesátiletý Okolo na této pozici vystřídá Charlese Daniela Balva, kterého papež počátkem roku jmenoval zástupcem Svatého stolce v Austrálii.

Jude Thaddeus [Okolo](#) se v Kanu narodil 18. prosince 1956 a na kněze byl vysvěcen 2. července 1983. Do diplomatických služeb Vatikánu vstoupil v roce 1990 a postupně působil na apoštolské nunciatuře na Srí Lance, Haiti, Antilách, ve Švýcarsku a Austrálii a rovněž v Česku. V roce 2008 byl jmenován apoštolským nunciem ve Středoafričské republice a Čadu, o pět let později v Dominikánské republice a apoštolským delegátem v Portoriku. Od května 2017 do současnosti byl Okolo apoštolským nunciem v Irsku, uvedla ČBK.

Předchůdce nového apoštolského nuncia v ČR Balvo byl ve funkci od roku 2018, letos v lednu byl rozhodnutím papeže přesunut do Austrálie.

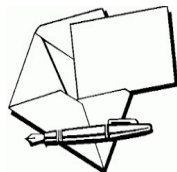
Okolo, který již v minulosti působil na pražské nunciatuře, bude šestým papežským nunciem v České republice od roku 1990. Mezi jeho první úkoly bude patřit jmenování nových sídelních biskupů pro Prahu, Brno a Ostravu.

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých.

Zkuste to...

PKF

POUŤ RODIN NA MARIAHILF

V sobotu 7. května jsme těsně po poledni odjeli na mariánské poutní místo u Zlatých Hor, kde se konala Pout' rodin. Hned po příjezdu jsme si šli sednout na lavičku, odkud jsme přímo viděli na chrám P. Marie Pomocné. Tam jsme si vytáhli oběd a jako správní poutníci jsme nemohli mít nic jiného než řízek s chlebem. Poté jsme si domluvili strategický plán, jak to bude probíhat. Vyrazili jsme na mši svatou, obětovanou za rodiny a duchovní povolání, která začala v 14:00 venku před chrámem. Počasí nám přálo, nebyla zima a sluníčko pěkně hrálo. Ještě před mší sv. jsem měla možnost si zajít na zpověď a musím uznat, že zajít si k svátosti smíření na poutním místě, je osvěžující změna a měla jsem velikou radost, že jsem to stihla. Na začátku pouti nás přivítal rektor Maria Hilf P. Mgr. Mariusz Rafael Jonczyk a projevil radost nad tím, že se nás tam tolik shromáždilo. Přivítal také pěvecký sbor Cantamus s hudebníky, kteří doprovázeli celou pouť liturgickým zpěvem a hudbou, což ještě umocnilo krásnou atmosféru celého setkání.

Potom jsme si mohli s otevřeným vroucím srdcem „vychutnat“ mši svatou a poslechnout si pěkné a inspirující kázání. Po mši svaté si Diecézní centrum pro rodinu z biskupství Ostravsko-opavského připravilo program, různé hry a soutěže pro děti. Obešli jsme si stánky, dali si něco malého k snědku a nakonec jsme si zašli na nejlepší kávu na světě, která nám byla na konečném požehnání doporučena generálním vikářem P. Mgr. Janem Czudkem. Musím říct, že nezklamala. Ke kávě jsme si pochutnali na mini koláčcích a bylo to prostě výborné. Odjízděli jsme přibližně okolo páté hodiny s dobrou náladou a pozitivně naladěni. Jednu věc jsem si tam uvědomila, a to, že věci jsou nahraditelné, ale rodinu a víru, tu ničím nenahradíte, protože ne každý má to štěstí, mít hodné, milující rodiče. Proto bychom měli myslet na to, že Ježíš Kristus se narodil jako dítě právě proto, aby nám ukázal pravou podstatu slova RODINA. Doufám, že budu mít možnost prožít takový skvělý den v dalších letech znovu.

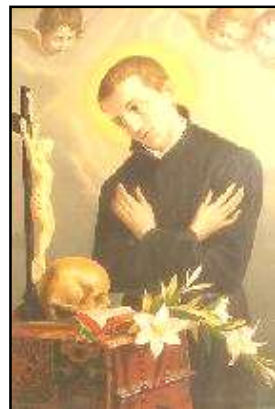
LD

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Alois Gonzaga

Památka: 21. června
Postavení: řeholník TJ
Úmrtí: 1591
Patron: mládeže, studujících; přímluvce při volbě povolání; pomocník proti očním chorobám i morové epidemii
Atributy : jezuita, kříž, lebka, lilie

Životopis

Pocházel ze starého italského knížecího rodu, plného násilí a vášní. Jako syn markýze byl dvorním pážetem ve Florencii i na královském dvoře v Madridě. Rozhodl se s pomocí Boží milosti vítězit nad zlem a konal kající skutky. V Římě vstoupil do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova. Připravoval se na kněžství, když vypukla morová epidemie. Při ošetřování nemocných se nakazil a v Římě zemřel.

OPOMÍJENÝ VZOR PRO MLÁDEŽ

Narodil se 9. března 1568 jako syn hraběte Ferdinanda z Gonzagy na zámku Castiglione u Mantovy v Horní Itálii. Již při narození se prý dítě i matka Marta ocitly v nebezpečí života a ona sebe i své dítě zasvětila Panně Marii. Matka ve svém dítěti viděla velký Boží dar a vychovávala ho pro Boha, kterého jej učila nadevše milovat.

Otec viděl v dítěti dědice panství i privilegií na královském dvoře. Chtěl mít ze syna válečníka a jen začal běhat, nechal mu ušít uniformu a přiměřené zbraně ke hře. Alois se jako normální dítě nechal vtáhnout do hry na vojáka do té míry, že jednou vystřelil z děla a zpětným nárazem mohl přijít k těžkému úrazu. Otec byl hrdý, matka vystrašená. Nehrozila se jen nebezpečných her, ale i hrubých a neslušných slov, které její chlapec u vojáků pochytil a pak opakoval.

Aloisovi bylo asi pět let, když otec Ferdinand v čele vojska odcestoval do ciziny a zůstal tam po tři roky. Matka zatím naučila Aloise, co se líbí Bohu a co ne. Již neopakoval špatná slova, byl rozhodnut žít tak, aby ničím neurazil Boha a líbil se Matce Boží, v níž se naučil vidět i svou nebeskou matku. Otec po svém návratu zbožností prvorozeného nadšen nebyl a asi po roce ho i s jeho bratrem Rudolfem poslal do Florencie na dvůr velkovévody Františka de' Medici. Očekával, že ho požitky odvrátí od duchovního života. Bratři tam také měli úlohu knížecích pážat. Alois, jako by nebral přepych na vědomí, měl zájem o studium a život pro Boha. Rád

navštěvoval kostely, zvláště kostel Zvěstování, kde v deseti letech učinil slib trvalé čistoty. Pravidelně přistupoval k svátostem a ve své důsledné zdrženlivosti prý nikdy nehleděl ani na tváře žen. Aloisovu ctnost čistoty zdůrazňuje i atribut lilie.

V roce 1579 byly Ferdinandovy děti poslány na vojvodský dvůr v Mantově. Aloisovi tam začaly zdravotní problémy, pro které lékaři doporučili omezení příjmu potravy i tekutin. Hoch si z doporučeného postu udělal asketické cvičení. Ve dvanácti letech se připravoval na první svaté přijímání a při té příležitosti se mu dostalo poučení a požehnání milánského arcibiskupa Karla Boromejského při jeho návštěvě Brescie.

*(Perokresba je z knihy *Leben der Heiligen Gottes*, vydaná v roce 188)*

Jeho osobností byl silně ovlivněn a začal pak uvažovat o zřeknutí se dědictví ve prospěch Rudolfa a o duchovním povolání. Své duchovní nasměrování utvrzoval nejen modlitbou, k níž vstával i v noci, ale i kajícími skutky. Tříkrát do týdne se postil o chlebu a vodě a spával na zemi.

Ve svém rozhodnutí pro duchovní povolání se utvrzoval i na španělském dvoře. Tam se svými bratry doprovodil na podzim 1851 ovdovělou císařovnu Marii a pak po dvě léta byli čestnými pážaty následníka trůnu Dona Diega. Jako 13leté páže se neostýchal a bylo-li třeba, napomínal i staré šlechtice. Také v té době dokázal studovat na alcalské univerzitě. Četl i spisy sv. Petra Kanisia a některých jezuitských misionářů. Ovlivněn četbou se rozhodl pro vstup do jejich řádu. Toto rozhodnutí otce velmi podráždilo. Obracel se o pomoc na vlivné představitele

a snažil se všemi způsoby o to, aby Alois převzal dědictví.

Poukazoval i na dobro poddaných, kteří od Rudolfa nemohli tolik dobrého čekat, protože neměl morálku ani inteligenci Aloisovy úrovně. V modlitbách se ale Alois utvrdil v tom, že ho Bůh volá do jezuitského řádu,

kde je možno sloužit lidem daleko hodnotněji než jako světský mocnář. Na věci kolem sebe i na různé nabídky se od dětství díval s otázkou: "Co to prospěje k životu věčnému?"

Po dvouletém úsilí se otec vzdal snahy o změnu synových názorů, zejména když zjistil, že se i bičuje. Alois se veřejně vzdal dědictví ve prospěch Rudolfa. Pak 25. 11. 1585 nastoupil v Římě noviciát u jezuitů a s velkou horlivostí začal hluboký duchovní život. Jeho stálé soustředění se na Boha bylo zjevně vyčerpávající, takže představení mu zakazovali v něm setrvávat. Nořit se do Boží přítomnosti bylo pro Aloise snazší než chvílemi na Boha nemyslet. Neodmítal však zábavu v době rekreace a nestránil se zájmu o věci patřící k normálnímu životu, ale vždy usiloval o čisté svědomí a prožíval klidnou odevzdanost do Boží vůle. Když při hře v době rekreace byl otázan, co by udělal, dozvěděl-li by se, že za okamžik zemře, odpověděl: "Pokračoval bych ve hře."

Po skončení noviciátu prošel zkušební veřejnou filosofickou diskuzí a protože uspěl, bylo mu povoleno studium teologie. Již v začátku roku 1588 přijal nižší svěcení. Zatím co se v úkonech lásky připravoval na budoucí službu, v jeho knížecím rodě vřely vášně a pře. Jeho bratr Rudolf žil pohoršlivý život s ženou nešlechtického rodu a bez uzavření manželství. S mantovským vojvodou se přel o vlastnické právo na jeden zámek a hrozilo vyhrocení v kruté nepřátelství. Představení proto Aloise poslali za jeho rodinou, aby jí dopomohl k urovnání nezřízených sporů a vášní. Tomu se to záhy podařilo a v rodě Gonzagů k němu bylo vzhlíženo jako k andělu míru. Po uspořádání obou záležitostí se vrátil do Říma.

V následujícím roce, kdy začal poslední rok studia, po němž měl přijmout kněžské svěcení, se po Itálii rozšířila morová epidemie. Do služby nemocným se zapojili i jezuité. Aloisovi se zprvu zdráhali pro jeho nedostatečné zdraví dát k práci povolení, ale pro velké naléhání nakonec souhlas dostal. Do služby bližním ho vedla láska k Bohu. Byl zapojen sice jen do práce v nemocnici, kde sloužil s velkou obětavostí, ale když při cestě ulicí uviděl těžce postiženou opuštěnou osobu, s vypětím všech sil ji odnesl do nemocnice. Po takové námaze byl donucen ulehnout a již nevstal. Smrt očekával s radostí. Věděl předem, že zemře v oktávě Božího Těla a byl před smrtí obdarován mnoha milostmi. Na nákazu nebo vyčerpání zemřel ve 23 letech.

Papež Pavel V. ho v roce 1605 blahořečil a kanonizován pak byl až roku 1726. Za další tři roky byl Benediktem XIII. vyhlášen patronem mládeže, zejména studentů.

Aloisova hlava odpočívá v basilice v Castiglione. Jeho další ostatky jsou uloženy v římském kostele sv. Ignáce z Loyoly v kamenné urně.

PRO ZASMÁNÍ

Blondýnka vytáhla zlatou rybku a začala vykřikovat: „Chceš pustit? Chceš pustit? Ale zadarmo to nebude. Splníš mi tři přání.“

„Nezlob se, blondýnko, omlouvala se rybka, „ale dneska už mě chytli několikrát a já nemám na tři přání ani moc, ani sílu. Budeš se muset spokojit s jedním, nedá se nic dělat.“

„Když se nedá nic dělat, tak se nedá nic dělat. Co s tebou, stejně určitě nejsi dobrá, tak alespoň jedno. Můj kluk bude studovat v USA.“

„A ty bys chtěla jet za ním?“

Chtěla, ale ne sama. Jenže babička a máma by se tam nikdy nepřestěhovaly.“

„Chci, aby se tak do tří měsíců přestěhovalo celé Česko.“

„Jak celé Česko?“

„Seš snad natvrdlá, zlatá rybko? Říkám ti to snad jasně. Zkrátka Česko bude v Americe.“

„Tak to asi nepůjde,“ zapochybovala rybka, „mám velkou moc, ale abych takhle měnila kontinenty a stěhovala státy po světě, to už je nad mé kompetence. Vymysli něco jiného.“

„Ty jsi mi pěkná zlatá rybka, nejdřív slibuješ, a pak houby. Ale to náhradní přání mi už splníš.“

„Splním“

„Slibuješ?“

„Slibuji.“

„Dobře, tak zaříd', abychom my, blondýnky, byly chytrý a aby se vo nás nevyprávěly různý vtipy a fóry.“ Zlatá rybka sebou cukla, vzdychla a po chvíli pravila: „Dokdy že má být Česko v USA?“

POHÁDKA DĚTEM K SVÁTKU

O LÉTAJÍCÍ KOČIČCE

V jednom domě, v jednom bytě, čtyři patra nad zemí, bydlela u tuze hodných a přejících lidí kočička Beliska. Častokrát, a moc ráda, sedávala na balkóně a pozorovala vlaštovky, které si zde udělaly hnízdo.

„Že nás nechytíš,“ škádlily Belisku, všelijak na ni pokřikovaly a zlobily ji.

Kočička se tedy aspoň ohnala tlapkou, jenže ptáčci byli pokaždé mnohem rychlejší, a než se nadála, frnk, už byli zase bůhvíkde.

„Chachachacha,“ dělaly vlaštovky na Belisku dlouhý nos, „nechytla, neumí, neumí...“

Kočičku to hněvalo, trochu se i trápila a v duchu si představovala, jakby to asi bylo prima, kdyby dokázala létat – všechny ty posměváčky by prohnala! Jenže nebyla hloupá a věděla, že kdyby třeba jen náhodou přepadla přes balkonové zábradlí, tam dole by tvrdě dopadla a moc by si natloukla (pokud by se rovnou nezabila).

Rodinka vlaštovek ze čtvrtého patra si našla partu kamarádů – a sice rozpustilé a prostořeké vrabčáky. Ptáčci se začali vzájemně navštěvovat, takže na chudinku Belisku teď pokřikovali dvojhlasně.

„Kočka, kočka, taje hloupá“, škádlili ji vlaštovky i vrabčáci a přidali: „Jako sůva z nudlů kouká! Chachacha...“

To bylo od nich velice nepěkné počínání, vidíte, děti? Proto se nedivte, že to naši kočičku moc rozzlobilo, že rázem zapomněla na opatrnost (copak si musí nechat líbit něco takového?), rozběhla se za těmi smíšky a hop - už byla ve vzduchu! Propánajána, stalo se, to nechtěla – přeskočila zábradlí...Co teď? Beliska se, to se rozumí, polekala, ale pak si umínila,

že se jen tak nevzdá. Roztáhla tlapy, co mohla nejvíce, nadechla se, zamávala a světe, div se, poznala, že letí! Nu ano, už nepadala k zemi, jako shnilá hruška, ale vznášela se plavně, jako pták.

„Jú,“ otevřely vlaštovky dokořán všechny zobáčky.

„Jé,“ divili se zlomyslní vrabčáci.

Ach, jak byla Beliska šťastná.

„To jsem nevěděla, že doopravdy poletím,“ těšila se. Letěla nahoru i dolů, i do zatáčky, kormidlovala si chlupatým ocáskem – ba, překrásně jí to šlo. Pak vyletěla tak vysoko, že zkřížila dráhu nějakému letadlu a zamávala tlapkou na pilota.

„Šálí mě zrak, nebo mám horečku,“ chytil se letec za hlavu a několikrát zamžikal. Hned hlásil na zem: „Haló, haló, co mám dělat? Viděl jsem tu kočku, co létá jako pták...“ Ale naštěstí měl tolik duchapřítomnosti, aby sám (i s letadlem a cestujícími na jeho palubě) neztroskotal z leknutí.

„Vy si tam čtete nějaké pohádky, vidíte pane Zlámale?“ ptali se pilota z řídicí věže a smáli se, jak dobrý vtip se mu poved. A nikdo, dočista nikdo mu nikdy neuvěřil, že se nahoře v oblacích potkal s kočičkou, co uměla létat.

Belisku ovšem už zatím trochu rozbolely nožičky, vždyť to byl její první velký let, a tak se raději pomalu a plavně snesla zpátky na balkón do čtvrtého patra.

„Co mi povíte nyní, vy rozumbradové?“ Zeptala se vlaštovek a vrabčáků, kteří tam seděli v jednom šiku, jako slepice na hřadě, a rozčileně štěbetaly. „Raději si na mě příště dávejte pozor, nebo vás chytím a vypráším vám peříčka,“ dodala kočička.

A všichni bývalí posměváčkové si z ní přestali dělat legrácky, a říkali: „Ano, prosím, paní kočko, už se na nás nezlobte. My slibujeme, že už to víckrát neuděláme. My jsme, pěkně prosím, nevěděli, že umíte tak báječně létat.“

Beliska byla v jádru tuze hodná kočka, a proto každému odpustila. Netrvalo dlouho, ještě se s vrabčáky i s vlaštovkami spřátelila a tu a tam se s nimi byla proletět.

Nikomu z domácích zvířat se však pro jistotu nepřiznala. Umění létat zůstalo jejím tajemstvím.

Máte-li, děti, také doma kočičku, ne abyste hned běžely na balkón a zkoušely, umí-li se také vznášet. Tvrdí se sice, že každá kočička má hned devět životů, ale každé zvířátko létat nedokáže a vy byste mu mohly zle ublížit. Zkuste ho raději tajně pozorovat, jestli se náhodou samo neprozradí...Kdo ví, třeba je právě tak šikovné a obratné, jako bývala kočička Beliska.

Nedělníček dětem

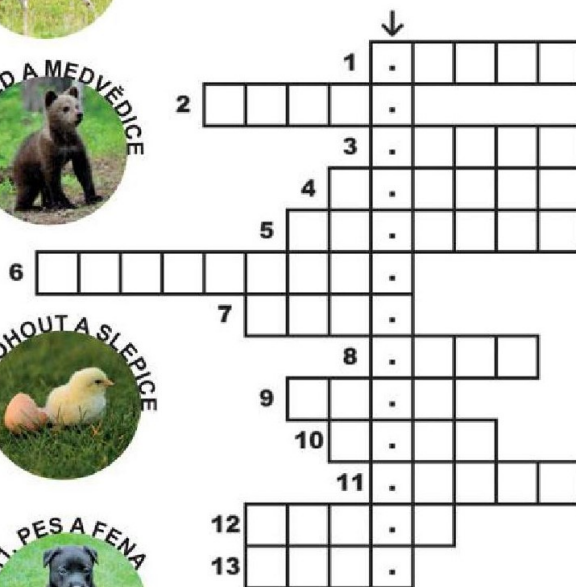
Doplňovačka:

A máme tady červen. Důvodů, proč se červen jmenuje červen, může být hned několik, třeba, že se v červnu něco červená. Co to může být, najdi v tajence. Abychom se drželi jara, tentokrát poznejte mláďátka, která se rodí na jaře a v létě a stromy, které se zelenají, a kvetou. Ať se vám daří.

JAKÁ ZNÁTE MLÁĎATA?

A CO VÁS ČEKÁ
V ČERVENCI A V SPRNU?
VELKÉ LETNÍ ... (DOPIŠTE DO 6)

(Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ MÁJ, TREVEN, TRNOPUK“)

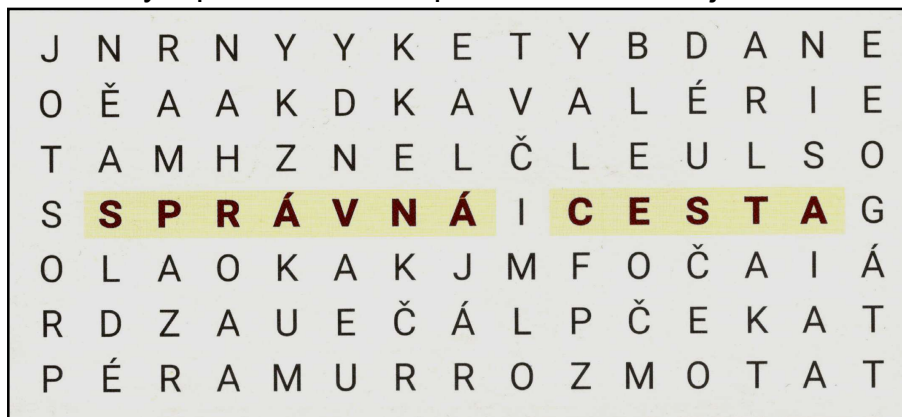
(Zdroj: internet www.klasterec.cz Autorka doplňovačky: Adéla Václavíková, Klášterec nad Ohří)

NAJDI 10 ROZDÍLŮ

Osmisměrka

Najdi všechna použitá slova ve vodorovném, svislém, i šikmém směru. Zbylá písmena čtená po řádcích tvoří tajenku.

AMUR, ČEKAT, ČLEN, EVKA, FILKY, HMAT, KÁČA, KAVALERIE, KRMĚ, NADBYTEK, NAHÁ, NISA, OSMÁ, PĚRA, PLÁČ, POSLI, PROSTOJ, RÁMCE, RAMPA, ROZMOTAT, SLZA, TÁGO, TAKT, TITULY, UKÁZKY, VLEČKA, VLNA

Dobrodružství na Prašivé v Beskydech

Prašivá

1. 7. 2022

Společně na cestě

Setkání dětí a rodin s otcem biskupem

Program
10.00 zahájení v areálu Kamenité
10.45 mše svatá (živě na TV NOE)
12.30 program na stanovištích kolem kostelíku sv. Antonína na hoře Prašivá
15.30 závěrečné požehnání

Sbírka
Přineste si s sebou jeden brambor.

Finanční sbírkou na místě můžete podpořit volnočasové aktivity Domova pro seniory sester alžbětinek v Jablunkově.

Daší informace včetně změn v případě nepříznivého počasí najdete na www.prasiva.prorodiny.cz

Akci připravuje   KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM   BISKUPSTVÍ OSTRAVSKO-OPAVSKÉ

Za podpory Moravskosleský kraj Mediální partneri

Už mnoho let se **první prázdninový den** schází děti z celé naší ostravsko-opavské diecéze, aby společně s kněžími a katechetkami ze své farnosti, případně se svými rodiči, sourozenci a také s otcem biskupem, poděkovali během mše svaté za uplynulý školní rok a zahájily v areálu Kamenité v Beskydech letní prázdniny.

Centrum pro rodinu v Ostravě, ve spolupráci s Katechetickým centrem Ostrava, připravují pro děti opravdu bohatý program. Během lesní cesty nahoru na kopec, bude nachystáno přes dvacet různých stanovišť, kde budou děti moci plnit spoustu zajímavých úkolů.

Dobrodružství čeká na děti také kolem kostelíka sv. Antonína na hoře Prašivá, kde je možnost občerstvení v malé restauraci. Po závěrečném požehnání se vydáme zase dolů k autobusu.

Pojedeme **v pátek 1. 7.** autobusem, společně s dětmi a dospělými z farnosti Hlučín. **Cena autobusu je 100 Kč.** Čas odjezdu a příjezdu bude ještě upřesněn.

Přihlašovat se můžete u pana faráře a katechetky do 15. 6.

V. Dudová, katecheta

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2022

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.6.	18.00	Za + Vlastimila Prchalů – výroční	
Út	7.6.		NEBUDE MŠE SVATÁ	
St	8.6.	18.00	Za + Zdeňku Šustkovou, manžela, rodiče z obou stran a +++	
Čt	9.6.	18.00	Za živé a + farniky	
Pá	10.6.	Záb 18.00		
So	11.6.	7.00	Za + Josefa Balarina – výroční	
Ne	12.6.	7.00	Za + Agnes Theuerovou a manžela	Sv.Troj.
Ne	12.6.	Záb 8.30	Za Gerharda Bazana (ned.80 let) s prosbou o B.ochranu pro cel...	Sv.Troj.
Ne	12.6.	10.00	Za + Marii Kuchařovou, + Josefa Kuchaře, + Pavla Kotláře ...	Sv.Troj.
Po	13.6.	18.00	Za + Josefa Tomaku, + sestru Martu a manžela, za rodiče ze 2...	
Út	14.6.	6.30	Za živé rodiny do ochrany Boží...	
St	15.6.	18.00	Za Jiřího Kalužu (ned.70 let)	
Čt	16.6.	Záb 18.00		B.Tělo
Pá	17.6.	Záb 18.00	Za Zdeňku Pačkovou, za živou a + rodinu	
So	18.6.	7.00	Za + Ludmilu Jedličkovou, manžela, dva syny a rodiče	
Ne	19.6.	7.00	Za Bohumíra Tomička, rodiče z obou stran a za živou rodinu	B.Tělo
Ne	19.6.	9.00	Za živé a + farniky	B.Tělo
Po	20.6.	18.00	Za Irmgard Marcolovou, manžela, dceru, zetě, za živou a +rodinu	
Út	21.6.	6.30	Za živé a + farniky	
St	22.6.	18.00	Za + Güntra Kichnera a rodiče z obou stran	
Čt	23.6.	18.00		
Pá	24.6.	6.30	Za členy Živého růžence – A	
Pá	24.6.	Záb 18.00		
So	25.6.	7.00	Za Jana Kostřicu, manželku a rodiče z obou stran	
So	25.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře z DB a ZÁ	
Ne	26.6.	7.00		
Ne	26.6.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Bogdala, dvě sestry, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	26.6.	10.00	Poděkování za uplynulý školní rok a prosba o boží pomoc pro ...	
Po	27.6.	18.00	Za živou a + rodinu Jordanovou, Žáčkovou a Ondrušákovou	
Út	28.6.	6.30	Za snachu a dva zetě	
St	29.6.	18.00	Za Pavlu Holečkovou, manžela, dvě dcery a dva syny	
Čt	30.6.	18.00	Za + Alfonse Gemsu, manželku a syna	
Pá	1.7.	6.30	Za ochranu lidského života od početí až do přirozené smrti	
Pá	1.7.	Záb 18.00		
So	2.7.	7.00		
Ne	3.7.	7.00	Za živé a + farniky	
Ne	3.7.	Záb 8.30		
Ne	3.7.	9.30	Za + manžela (ned.90 let), dvoje rodiče, živou rodinu a přízeň	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování zázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka na DIECÉZNÍ CHARITU

– odesílá se celá pro potřebu Charity – neděle 5. 6. 2022

Sbírka na OPRAVY – neděle 19. 6. 2022

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V ZÁBŘEHU 22. KVĚTNA

MŠE SV. ZA MOTORISTY A ÚČASTNÍKY SILNIČNÍHO PROVOZU

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

Neděle 1. května – žehnání nového hasičského praporu

Ydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917